

Biomasa ryb Zbiornika Zegrzyńskiego w aspekcie ich eksploatacji na przykładzie krapia, *Blicca bjoerkna* (Linnaeus, 1758)

Jacek SZLAKOWSKI i Wiesław WIŚNIEWOLSKI

Instytut Rybactwa Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza w Olsztynie,
Zakład Rybactwa Rzecznego w Żabieńcu,
ul. Główna 48, 05-500 Piaseczno, e-mail: irs@warman.com.pl

Abstrakt – Materiały do badań nad stadem krapia, *Blicca bjoerkna* (L.), ze Zbiornika Zegrzyńskiego zbierano w okresie od stycznia do listopada 1999 roku, z połowów gospodarczych z zastosowaniem wontonów. Dodatkowe materiały zebrano z elektropołowów przeprowadzonych w październiku 2000 i w czerwcu 2001 z połowów gospodarczych i eksperymentalnych. Parametry zależności masa (g) – długość (l , cm) wynoszą $W=0.00808 \cdot L^{3.1691}$. Parametry równania wzrostu długości von Bertalanffy'ego wyznaczono ze skumulowanego rozkładu długości, stosując metodę SLCA, otrzymując $L_{\infty}=41.3$ cm, $K=0.1694$ i $t_0=-0.121$. Średnie wielkości śmiertelności całkowitej, naturalnej i połowowej wynoszą: $Z=0.62$, $M=0.30$ i $F=0.32$ rok⁻¹. Zagęszczenie biomasy stada krapia odpowiadające aktualnej intensywności połowów wynosi 43 kg ha⁻¹ a biomasa 107 ton. Symulowano zmiany wielkości stada krapia w okresie dziesięcioletnim w zależności od zmian intensywności połowów. Dwukrotne zwiększenie intensywności połowów nie spowoduje znaczącego spadku zagęszczenia biomasy, jedynie do 36 kg ha⁻¹ (90 ton). Natomiast całkowite zaprzestanie połowów spowoduje skokowy wzrost wielkości biomasy odpowiednio do 80 kg ha⁻¹ i 200 ton.

Słowa kluczowe: Zbiornik Zegrzyński, eksploatacja rybacka, *Blicca bjoerkna*, szacunki biomasy.